

силно се затръшна врата. Неприбранъ нѣкой конь бѣсно прѣпускаше изъ улицитѣ и цвилѣше, чу се нѣчий викъ, който веднага заглѣхна, удавенъ въ шума на бурята. Свѣткавицитѣ мѣтаха кратки блѣсъци, сѣкашъ нѣкой размахваше изъ нощта огнени мечове. Съвсѣмъ близо, като че надъ самото село, оглушително изтрещѣ грѣмотевица.

Изъ дворищата и харманлъцитѣ се зачуха гласове, тукъ-тамъ заблѣщукаха фенери. Хората бързаха да за-творятъ добитѣка въ оборитѣ, прибираха едно-друго подъ сушина. Послѣ всичко утихна, притаи се и зачака. Бурята се усили. Появиха се сега по-низки облаци, гжсто напластени и черни като пожаренъ димъ и, подгонени бѣсно отъ вѣтъра, въ единъ само мигъ обложиха цѣлото небе, затулиха всички звѣзди, угасиха и послѣдния свѣтълъ лжчѣ. Всичко се заличи и слѣ въ тежкъ и зловѣщъ мракъ. Започна се фееричната игра на свѣткавицитѣ. Тѣ се запалваха и трептѣха непрѣкъснато, откриваха навжсеното и гнѣвно лице на небето, и въ краткитѣ имъ блѣсъци можеха да се видятъ плахоприведенитѣ трѣви, глухостенешитѣ дървета, схлупенитѣ и смѣлчани кжщи и наоколо — безкрайната равнина на полето, вцѣпенено и глухо като пустиня. Нѣмаше вече отдѣлни грѣмотевици. Буботѣше непрѣкъснато грѣмъ, оглушителенъ и страшенъ, като че огромни скали се рушиха и падаха въ нѣкоя пропасть.

Нѣщо страховито и потайно ставаше въ тая нощ. Нѣдрата на бурята и на мрака разкриваха всичкитѣ си тайни. Не въ такова ли врѣме изъ безкрѣстнитѣ и неоплакани гробове излизатъ вампири и духове бродници? Не подигатъ ли сега тежкитѣ си сватби змейове и трепетниятъ пожаръ въ небето не е ли блѣсъкътъ на златнитѣ имъ кочии, не ечи ли бѣсниятъ топотъ на огненитѣ имъ коне, не глѣхнатъ ли пѣснитѣ на самодивитѣ — подѣвки? Въ такива нощи мъртвешкиятъ духъ на